

Apostolien teot 10:1-48

Ja Kesareassa oli mies, nimeltä Kornelius, sadanpäämies niin kutsutussa italialaisessa sotaväenosastossa. Hän oli hurskas ja Jumalaa pelkääväinen, niin kuin koko hänen perhekuntansakin, ja antoi paljon almuja kansalle ja rukoili alati Jumalaa. Hän näki selvästi näyssä, noin yhdeksännellä hetkellä päivästä, Jumalan enkelin, joka tuli sisään hänen tykönsä ja sanoi hänelle: "Kornelius!" Tämä loi katseensa häneen ja sanoi peljästyneenä: "Mikä on, Herra?" Enkeli sanoi hänelle: "Sinun rukouksesi ja almusi ovat tulleet muistoon Jumalan edessä. Niin lähetä nyt miehiä Joppeen noutamaan eräs Simon, jota myös Pietariksi kutsutaan; hän majoilee nahkuri Simonin luona, jonka talo on meren rannalla."

Ja kun enkeli, joka Korneliusta puhutteli, oli mennyt pois, kutsui tämä kaksi palvelijaansa ja hurskaan sotamiehen uskollisimpiensa joukosta ja kertoi heille kaikki ja lähetti heidät Joppeen.

Ja seuraavana päivänä, kun he olivat matkalla ja lähestyivät kaupunkia, nousi Pietari noin kuudennen hetken vaiheilla katolle rukoilemaan. Ja hänen tuli nälkä, ja hän halusi ruokaa. Mutta sitä valmistettaessa hän joutui harmoksiin. Ja hän näki taivaan avoinna ja tulevan alas astian, ikäänkuin suuren liinavaateen, joka neljästä kulmastaan laskettiin maahan. Ja siinä oli kaikkinaisia maan nelijalkaisia ja matelijoita ja taivaan lintuja. Ja tuli ääni, joka sanoi hänelle: "Nouse, Pietari, teurasta ja syö". Mutta Pietari sanoi: "En suinkaan, Herra; sillä en minä ole ikinä syönyt mitään epäpyhää enkä saastaista". Ja taas ääni sanoi hänelle toistamiseen: "Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpyhäksi". Tämä tapahtui kolme kertaa; sitten astia otettiin kohta ylös taivaaseen.

Ja kun Pietari oli epätietoinen siitä, mitä hänen näkemänsä näky mahtoi

merkitä, niin katso, ne miehet, jotka Kornelius oli lähettänyt ja jotka kyselemällä olivat löytäneet Simonin talon, seisovat portilla ja tiedustelivat kuuluvalla äänellä, majailiko siellä Simon, jota myös Pietariksi kutsuttiin.

Kun Pietari yhä mietti tuota näkyä, sanoi Henki hänelle: "Katso, kaksi miestä etsii sinua; niin nouse nyt, astu alas ja mene arvelematta heidän kanssaan, sillä minä olen heidät lähettänyt". Niin Pietari meni alas miesten tykö ja sanoi: "Katso, minä olen se, jota te etsitte; mitä varten te olette tulleet?" He sanoivat: "Sadanpäämies Kornelius, hurskas ja Jumalaa pelkääväinen mies, josta koko Juudan kansa todistaa hyvää, on pyhältä enkeliiltä ilmestyksessä saanut käskyn haettaa sinut kotiinsa ja kuulla, mitä sinulla on sanottavaa".

Niin hän kutsui heidät sisään ja piti heitä vierainansa. Seuraavana päivänä Pietari nousi ja lähti heidän kanssaan, ja muutamat veljet Joppesta seurasivat hänen mukanaan. Ja sen jälkeisenä päivänä he saapuivat Kesareaan; ja Kornelius odotti heitä ja oli kutsunut koolle sukulaisensa ja lähimmät ystävänsä.

Ja kun Pietari oli astumassa sisään, meni Kornelius häntä vastaan, lankeksi hänen jalkojensa juureen ja kumartui maahan. Mutta Pietari nosti hänet ylös sanoen: "Nouse; minäkin olen ihminen".

Ja puhellen hänen kanssaan hän meni sisään ja tapasi monta koolla. Ja hän sanoi heille: "Te tiedätte, että on luvatonta juutalaisen miehen seurustella vierasheimoisien kanssa tai mennä hänen tykönsä; mutta minulle Jumala on osoittanut, etten saa sanoa ketään ihmistä epäpyhäksi enkä saastaiseksi. Sen tähden minä vastaanansomatta tulinkin, kun minua noudettiin. Ja nyt minä kysyn: mitä varten te olette minut noutaneet?" Ja Kornelius sanoi: "Neljä päivää sitten, juuri tähän aikaan päivästä,

minä kotonani rukoilin tällä yhdeksännellä hetkellä, ja katso, edessäni seisoivat miehet loistavissa vaatteissa ja sanoivat: 'Kornelius, sinun rukouksesi on kuultu, ja sinun almusi ovat tulleet muistoon Jumalan edessä. Niin lähetä nyt Joppeen ja kutsu tykösi Simon, jota myös Pietariksi kutsutaan; hän majoilee nahkuri Simonin talossa meren rannalla.' Senthäden minä lähetin heti sinulle sanan, ja sinä teit hyvin, kun tulit. Nyt olemme siis tässä kaikki Jumalan edessä, kuullaksemme kaiken, mitä Herra on käskennyt sinun puhua."

Niin Pietari avasi suunsa ja sanoi: "Nyt minä totisesti käsittän, ettei Jumala katso henkilöön, vaan että jokaisessa kansassa se, joka häntä pelkää ja tekee vanhurskautta, on hänelle otollinen. Sen sanan, jonka hän lähetti Israelin lapsille, julistaen evankeliumia rauhasta Jeesuksessa Kristuksessa, joka on kaikkien Herra, sen sanan, joka lähtien Galileasta on levinnyt koko Juudeaan, sen kasteen jälkeen, jota Johannes saarnasi, sen te tiedätte; te tiedätte, kuinka Jumala Pyhällä Hengellä ja voimalla oli voidellut Jeesuksen Nasarettilaisen, hänet, joka vaelsi ympäri ja teki hyvää ja paransi kaikki perkeleen valtaan joutuneet; sillä Jumala oli hänen kanssansa.

Ja me olemme kaiken sen todistajat, mitä hän teki juutalaisten maassa ja Jerusalemissa; ja hänet he ripusivat puuhun ja tappoivat. Hänet Jumala herätti kolmantena päivänä ja antoi hänen ilmestyä, ei kaikelle kansalle, vaan Jumalan ennen valitsemille todistajille, meille, jotka söimme ja joimme hänen kanssaan sen jälkeen, kuin hän oli kuolleista noussut. Ja hän käski meidän saarnata kansalle ja todistaa, että hän on se, jonka Jumala on asettanut elävien ja kuolleitten tuomariksi. Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka usko häneen, saa synnit anteeksi hänen nimensä kautta."

Kun Pietari vielä näitä puhui, tuli Pyhä Henki kaikkien päälle, jotka puheen kuulivat. Ja kaikki ne uskovaiset, jotka olivat ympärileikatut ja olivat tulleet Pietarin mukana, hämmästyivät sitä, että Pyhän Hengen lahja vuodatettiin pakanoihinkin, sillä he kuulivat heidän puhuvan kielillä ja ylistävän Jumalaa.

Silloin Pietari vastasi: "Ei kaiketi kukaan voi kieltää kastamasta vedellä näitä, jotka ovat saaneet Pyhän Hengen niin kuin mekin?" Ja hän käski kastaa heidät Jeesuksen Kristuksen nimeen. Silloin he pyysivät häntä viipymään siellä muutamia päiviä.

Tämä luku kertoo miehestä, joka teki paljon hyvää kansansa keskellä. Myös Jumalan enkeli antoi Korneiliuksesta hyvän todistuksen: *"Sinun rukouksesi ja almusi ovat tulleet muistoon Jumalan edessä."* – Juuri hänet Jumala oli valinnut olemaan ensimmäinen *pakanakristitty*. Hänen ja Pietarin voimallisen kokemuksen kautta osoitettiin selvästi, että evankeliumi kuuluu myös pakanakansoille. Ilman tuota voittoa Pyhässä Hengessä ja siinä saatua ihmeellistä näkyä, voisi olla niin, ettei evankeliumi olisi koskaan ulottunut meille asti. Pietari oivalsi jotain suurta ja tärkeää: *"Niin Pietari avasi suunsa ja sanoi: 'Nyt minä totisesti käsitan, ettei Jumala katso henkilöön, vaan että jokaisessa kansassa se, joka häntä pelkää ja tekee vanhurskautta, on Hänelle otollinen.'"*

Me **saatamme pelätä** yli kaiken hurmahenkisyyttä ja kaikkea, missä pieni ihminen joutuu kosketuksiin suuren Jumalan kanssa. Kuitenkin Pietarin joutuessa hurmoksiin, tapahtui juuri meidän kannalta hyvin olennainen asia. Tuossa hetkessä avattiin ovi pakanoille - heidän pääsemiseksi osallisiksi evankeliumiin. Jumalan voimasta hurmioon joutuminen ei siis ole mitenkään huono asia, kertohan jo Mooses raamatun alkupuolella, kun ihmiset nurisivat hurmioon joutuneista miehistä, että hän toivoisi koko Israelin profetoivan! (4.Moos.11:26-29, 1.Kor.14:5)

Raamattu osoittaa, että Pietari oli oppinut nöyräksi mieheksi. Hän ei suostunut ottamaan kunniaa, minkä koki, ettei ansaitse sitä. Hän sanoi eteensä polvistuneelle miehelle: *"Nouse; minäkin olen ihminen"*. Normaalisti tuossa tilanteessa ihminen nautiskelisi saamastaan kunnianosoituksista, mutta Pietari tiesi, että hänellä olisi paljon suurempi tehtävä edessään, kuin oman kunnian ja tärkeyden rakentaminen ja ylläpito. Hänen sisällään paloi aito tuli julistaa evankeliumia kaikille luoduille.

Lisäksi se, että Pietari taipui Jumalan opetuksen edessä - vastoin juutalaisten sääntöjä - osoittaa Pietarin oikeasta mielenlaadusta. Hän oli valmis oppimaan uutta Jumalan tahdosta.

*"Kun Pietari vielä näitä puhui, tuli Pyhä Henki kaikkien päälle, jotka puheen kuulivat. Ja kaikki ne uskovaiset, jotka olivat ympärileikatut ja olivat tulleet Pietarin mukana, hämmästyivät sitä, että **Pyhän Hengen lahja vuodatettiin pakanoihinkin**, sillä he kuulivat heidän puhuvan kielillä ja ylistävän Jumalaa. Silloin Pietari vastasi: **"Ei kaiketi kukaan voi kieltää kastamasta vedellä näitä, jotka ovat saaneet Pyhän Hengen niin kuin mekin?"** Ja hän käski kastaa heidät Jeesuksen Kristuksen nimeen. Silloin he pyysivät häntä viipymään siellä muutamia päiviä."*

